

Smernice pre lektorov

1. Čítanie si treba vopred **vždy** prečítať. Treba sa s textom oboznámiť, snažiť sa ho pochopiť, hľadať najvhodnejšiu formu prednesu. (Najmä nedeľné čítanie je potrebné si aj premyslieť, premeditovať.)
2. Treba dbať (najmä v nedeľu) na úpravu svojho zovňajšku.
3. Pred sv. omšou príde lektor do sakristie (včas, nie na poslednú chvíľu). Tu si môže ešte pozrieť text v lekcionári; upraviť sa.
4. Počas sv. omše sedí lektor na vyhradenom mieste v prvej lavici. (Obsadené miesto vyhradené pre lektora je znamením, že je prítomný a nemusí ho nikto nahrádzať.)
5. Pred čítaním (alebo ešte pred začatím omše) je vhodné sa pomodliť Modlitbu lektora, uvedenú na lavici.
6. Kto číta prvé čítanie, vychádza z lavice a kráča k ambone až po skončení modlitby a po spoločnom Amen. (Nie cez modlitbu!) Počas modlitby, ktorú prednáša kňaz, nerobí žiadne pohyby, ani prípravu „na štart“, aby ničím nepútal na seba pozornosť (čiže jeho pohyb začne až vtedy, keď si ľudia sadajú.)
7. Kto číta druhé čítanie, ide k ambone, keď sa poslednýkrát opakuje rezponzórium.
8. Lektor kráča dôstojne, bez náhlenia (a bez upozorňovania na seba.)
9. Ak prechádza popred svätostánok, pokľakne na jedno koleno; ak prechádza popred oltár, hlboko sa pred oltárom ukloní; ak prichádza z boku a neprechádza popred svätostánok ani popred oltár, nerobí ani poklonu ani úklon. (To isté platí pri odchode od ambony.)
10. Po príchode k ambone sa upokojí, uvedomí si, čo ide robiť. Môže si v duchu povedať prosbu, napr.: „Pane, pomáhaj mi v tejto službe, aby som ju konal na tvoju česť.“
11. Začne čítať, až keď sa všetci usadia a nastane ticho. Druhé čítanie začína čítať po skončení spevu žalmu.
12. Ak je prípadne pred čítaním komentár, začne čítať hneď po skončení komentára. (Počas komentára môže pomaly prichádzať alebo pokojne stáť pri ambone.)
13. Nikdy sa nečíta nadpis „Prvé čítanie“ alebo „Druhé čítanie“, ani podnadpis vytlačený kurzívou!
14. Lektor si stále uvedomuje, že číta posvätný text (Božie slovo)! Preto číta **nahlas, zreteľne a pomaly**. Uvedomuje si, že nečíta len pre seba, ale pre tých, ktorí sú zúčastnení na bohoslužbe.
15. Pri čítaní načas dodržiavať pravidlá slovenskej výslovnosti.
16. Pri čítaní lektor stojí vzpriamene (nemá vysunutú ani podlomenú nohu).
17. Nadpis *Čítanie z knihy...* a výzvu na konci *Počuli sme Božie slovo* treba oddeliť od ostatného textu krátkou prestávkou.
18. Pri výzve *Počuli sme Božie slovo* sa lektor pozrie na tých, pre ktorých čítal.
19. Až po odpovedi ľudu lektor odíde späť na svoje miesto.
20. Ak sa pri omši používa evanjeliár (je položený na oltári), po 2. čítaní treba lekcionár zavrieť a odložiť (pod ambonu).
21. Ak niet organistu a žalmistu supluje kňaz, lektor po 2. čítaní prečíta aj *verš pred evanjeliom*. (Spôsob dohodne s kňazom.)
22. Ten, kto číta prosby, kráča k ambone počas výzvy kňaza. Začne čítať hneď po výzve kňaza.
23. Kňaz určuje odpoveď ľudu na prosby. Lektor to nerobí (iba po predchádzajúcej dohode s kňazom alebo pri výzve „Pane, vyslyš nás“)
24. Lektor číta prosby, nie odpovede ľudu.
25. Prípadná pridaná prosba má byť napísaná a schválená kňazom; improvizovanie pri ambone je nevhodné a nedôstojné.
26. Ak niekomu robí problém súvislé čítanie (problém zraku, zdravotné problémy), treba radšej poprosiť iného lektora alebo kňaza (zajakávanie, časté opravovanie sa, pokašliavanie počas čítania nie je vhodné).
27. Ak lektor nemôže prísť na svoju službu (choroba, iné povinnosti), nájde si náhradu – ak je to možné, alebo to včas oznámi na faru.